

متن پرسش

باسمه تعالی سلام علیکم: بنده طلبه ی در حال تحصیل در سطح ۲ هستم و به لطف خدا مسیر طلبگیم را انتخاب کردم و مسیر آینده ی زندگی طلبگیم برایم روشن است و به دلایل مختلف به این نتیجه رسیدم که این مسیر هم مورد نیاز برای جامعه است و هم به آن علاقه مندم. مشکلم این است که در مواقع بسیاری برای طی این مسیر تنبلی می کنم و در یک کلام انتظارم از خودم این است که مجاهدانه درس بخوانم و جلو بروم ولی اینگونه نیست. می بینم که جوانی و عمر در حال رفتن است ولی بهره ی کافی را نمیبرم. نمی دانم چرا ثبات قدم در سخت کار کردن ندارم و روزهایی پر انرژی هستم و روزهایی با قوت کم درس میخوانم و عملاً وقتم به خواب و... می گذرد. ممنون می شم اگر راهنماییم کنید و راه حل برون رفت از این حالت را بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به جایگاه تاریخی خودتان در آینده فکر کنید که رجوع زیادی مردم به عالمان دین خواهند داشت وقتی از وعده های فرهنگ سکولار سرخورده می شوند. از این جهت باید شب و روز در مطالعه ی دروس رسمی و غیر رسمی شناسید. برنامه ای دقیق و سنگین به خودتان بدهید و کار را دنبال کنید. از ورزش نیز کوتاهی نکنید. موفق باشید